

Патријарх Порфирије: Заједно са Светим Георгијем изаберимо Јеванђеље као оквир свог живота

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 16. новембра 2022. године, на празник Обновљења храма Светог великомученика Георгија, светом архијерејском Литургијом у храму посвећеном том светитељу на Бановом Брду.

Саслуживали су протојереји-ставрофори Бранко Митровић, Драгомир Сандо и Никола Трајковић, протојереј Витомир Костић, протођакони Драган Радић и Радомир Врућинић и ђакони Николај Вуковић и Саво Топаловић. После свете Литургије и освећења славских дарова, патријарх Порфирије је освештао просторије новог парохијског дома. У наставку доносимо беседу Његове Светости Патријарха г. Порфирија:

-Браћо и сестре, нека је срећан и благословен празник. Нека је срећна слава свима који славе Светог Георгија као породичну славу, а сви га славимо као великог заштитника и заступника нас хришћана пред Богом, али исто тако и као пример за углед. Вера Светог Георгија није само вербална, није нешто што се тиче само празних речи, него је подразумевала и подразумева читав

његов живот. Пример такве вере треба да буде оквир, темељ и садржај наших живота.

Видели смо у Делима апостолским како јеванђелист и апостол Лука описује чудесно избављење апостола Петра из заробљеништва. Исто тако смо запазили да је у ослобођењу Петровом из затвора интервенција Божја имала молитву као оно што јој је претходило. Дела апостолска нас извештавају да је Црква Христова сабрана и да се моли за апостола Петра, а онда видимо да га Господ љубављу својом чудесно избавља. И опет је реч о вери и молитви која произилази из такве вере. Чули смо такође из Дела апостолских да су сви апостоли страдали; пре апостола Петра страдао је апостол Јаков, брат Јованов, а онда су страдали и Петар и Павле и сви остали апостоли, али исто тако, отприлике 250 година касније, страдао је и Свети великомученик Георгије.

Сви знамо житије Светог Георгија. Знамо да је имао славу, углед, богатство, све што може замислити човек у поретку у којем је живео и у држави у којој је живео. Али у великомученику Георгију, као и у апостолима – а и ми сви смо у истој ситуацији – сваког тренутка суочавају се, сукобљавају се, сусрећу се и боре за примат две истине, две врсте вредности, два богатства. Сукобљавају се овај пролазни свет и вечни свет. Као што су апостоли темељећи се на вери изабрали вечност да би осмислили њоме историју и пролазност, исто тако је учинио и Свети Георгије, а исто тако смо, браћо и сестре, и ми сваког тренутка суочени са избором између две врсте система вредности. И сваког тренутка, вером у Христа, бирамо Јеванђеље као оквир свог живота. Није се само тадашњи политички естаблишмент противио Светом Георгију, нити се Свети Георгије противио из чиста мира тадашњим властима. Као што је случај и са апостолима, као и што је случај и са свим хришћанима и са нама данас, није реч о томе ко је на власти. Црква се, то добро знамо, моли за све људе, моли се и за оне који воде државу да је воде посвећујући се Јеванђељем Христовим. Реч је и код Светог Георгија и код апостола, али и у наше време, о томе да је Јеванђеље Христово суочено са системом вредности од овог света, са разним и различитим идеологијама, са различитим идејама које понекад из користољубивих разлога могу и прихватити јеванђељске вредности које се тичу морала. Међутим, тамо где смо позвани да у потпуности пројавимо тајну Христа и мудрост Његову, тамо где Јеванђеље Христово ремети поредак и идеје од овог света, ту се идеје од овог света, тј. они који су отровани пролазним, користољубивим самољубивим и егоистичним идејама, обрушавају на Јеванђеље Христово, обрушавају се на Цркву Његову.

Видели смо да сам Господ каже: Ради мога имена, издаће вас у неким случајевима и ближњи ваши, и пријатељи, и браћа, и родитељи, уколико се деси да им је претежније пролазно царство, њихов лични интерес, а да Јеванђеље ремети то што је њихов поредак, њихов интерес и што су њихове идеје. Како ремети? Не тако, а ми то најбоље знамо, што смо ми уморни и боримо се против било кога и против било чијих идеја, него сама чињеница да хоћемо да живимо вером Христовом, да хоћемо да Јеванђеље буде наше огледало, мера нашег живота, онда и Јеванђеље кроз нас и у нама, и кроз Цркву, постаје мера и мерило, огледало у којима могу да се виде и они који су својим идејама извитоперили оно што је аутентично људско достојанство, они који су својим поступцима учинили све да реч Христова не буде важна. Ми знамо, браћо и сестре, да је вера оно што одређује и што опредељује однос сваког од нас према себи и према другом човеку, јер пре тога она одређује

наш однос са Христом. Тамо где смо опредељени за Христа – ту препознајемо љубав Његову у сваком тренутку нашег живота. Сам Он каже: Свака длака на глави вашој је избројана. Шта онда тек рећи о свему оном што је наше. Господ, дакле, промишља показујући љубав непрестану у односу на нас, али неопходно је да претходи молитва, да имамо чврсту веру да бисмо разумели реч Божју, истину Његову, да бисмо разумели шта то значи трпети, јер у трпљењу је победа. Сада и одмах не може бити онако како ми хоћемо, али онако како ми хоћемо када је у сагласју са вољом Божјом знамо да ће бити кроз стрпљивост, трпљење као стрпљивост. Засигурно ће се пројавити прст Божји у нашем животу и ми ћемо га препознати.

Дакле, љубав Божја је увек са нама. Као што је била и у случају Светог Георгија. Тамо где има љубави Божје неопходан је наш искорак, искорак кроз поверење у Христа, кроз веру нашу православну, која нас је не само очувала кроз векове, него која је учинила да јесмо народ Божји, народ светосавски, да знамо истину коју је изрекао Свети кнез Лазар на Косову да је земаљско за малена, а Царство Божје увек и довека. Није реч о томе да ми игноришемо овај свет, нашу свакодневницу, наше најнеопходније, најнепосредније дневне потребе, него је реч о томе да оне добију смисао, да све наше потребе не учине нас да се не разликујемо од бесловесних бића, него да свака наша потреба, будући испуњена вером, истином, љубављу и правдом Божјом, добије своје вечно постојање и свој вечни смисао.

Браћо и сестре, радујемо се што смо данас овде окупљени у име Свете Тројице да прославимо Светог Георгија, да укрепимо себе његовом вером, његовом истрајношћу, његовом истином, јер је то истина Христова, а вредности које он сведочи јесу вредности Јеванђеља, да будемо утврђени заједно са Светим Георгијем у Христу, јер онај који је са Христом тај нема разлога да се боји, да се плаши било чега, тај већ сада и овде учествује са Њим у победи, и то не макар каквој победи, него пре свега и изнад свега победи над пролазношћу, над смрћу, над демонским силама. Нека би Господ све благословио! Срећна слава! Да се увек у радости, у миру, у љубави, у једној вери, православној вери, светосавској вери, окупљамо овде и свугде где год постоји храм овде, у престоници нашој, али и где год да живе наша браћа и сестре, да бисмо славили име Једног у Тројици Бога, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова. Амин!

spc.rs